

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De victore Idumaeorum Es. 63, 1 - 6

**Abicht, Johann Georg
Pfaffreuter, Christoph Heinrich**

Leipzig, 1712

VD18 14793431-ddd

§. XXI.

[urn:nbn:de:bsz:31-130619](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130619)

maculet, Et quod maximum est eadem phraſis Jol. III, 13. & Lam. I, 15. a Jeremia adhibetur Judæorum deſtructionem & Babyloniam captivitatem deſcripturo. Nec ſane fruſtra iræ & æſtus, qui heroem in prælio occupat, mentio facta eſt, ſimile enim in forti Duce hoſtes ſuos ſuperante obſerves. Illum quoque diem, quo injuriæ ab hoſtibus illata vindicantur, jure meritoque diem ultionis & liberationis appellabis. Duci etiam laudi majori ducitur, ſi abſque fœderatorum auxiliis, propriis viribus hoſtes devincat & opprimat, quod de noſtro Heroe legimus. Si reliqua denique verba inſpexeris iisdem quoque veram victoriam deſcribi cognofces.

§. XXI.

Neque etiam vaticinio eventus deſuit; quem tamen non uno prælio cum Idumæis inito concludimus, vaticinia enim non ſemper uno facto, ſed pluribus adimpleri interpretibus notum eſt. Merito itaque omnia bella, quæ Idumæis poſt noſtri Prophetæ vaticinium exitialia fuerunt, ad ejuſdem eventum referuntur. Quo vero tempore & per quem Principem Deus Idumæos deſtruxerit ex Jeremiæ vaticinio intelligimus. Prædixit ille Cap. XXVII, 3. & 6. 7. quod Deus præter Ammonitas, Moabitas aliasque gentes ibi denominatas etiam Idumæos in manum Nebucadnezaris ſit traditurus. Refert autem Joſeph Antiquit. L. X. c. II. Nebucadnezarem quinto poſt excidium Hieroſolymitanum anno, cum magnis copiis invaliſſe Syriam, qua ſubaſta, eundem bellum geſiſſe contra Ammonitas & Moabitas. Fatemur equidem Nebucadnezaris expeditionem contra Idumæos ſuſceptam neque ſacram Scripturam neque Joſephum commemorari, non tamen dubitare fas eſt, quin eodem contra Moabitas & Ammonitas bello Idumæos quoque ſubegerit, alias eventus Jeremiæ præſagio non reſpondiſſet. Nec negamus ad hujus vaticinii eventum referri poſſe prælium Judæ
Mac-

Maccabæi, qui in Accrabatena Idumæ regione cum filiis Esau bellum gessit & impetu in munitiones eorum facto loca obtinuit, viginti millia interemit, eorumque spolia cepit I. Macc. V, 1. & 2. X, 16. 17. Joseph. Antiq. XII. c. XI. p. 416. Joseph. Gorion. L. IV. c. XXI. p. 124. Tandem Joannes Hyrcanus Idumæ urbes cepit, subjugatis omnibus Idumæis, dixitque ut circumciderentur, nisi mallent e propriis pelli sedibus, qui patriæ amore circumcisionem admiserunt, ut & reliquam juxta Judaicos ritus vivendi formulam, atque ex eo tempore inter Judæos censeri cœpti sunt. Joseph. Antiq. L. XIII. c. 17.

§. XXII.

Judaicam olim Ecclesiam nostro Salvatore coram nostrum vaticinium de Idumæorum subactione accepisse, testatur Jonathanis Targum, qui alias multa vaticinia, quæ ad Messiam spectant, de eodem feliciter interpretatus est. Audiamus ipsam verborum nostrorum interpretationem: *Quis dixit hæc, qui adducturus est plagam super Idumæam, ultionem fortem super Rosram, ut faciat ultionem judicii populi sui, sicut juravit eis in verbo suo? Dixit: ecce ego appareo, sicut loquutus sum in justitia, multa virtus est coram me ad salvandum. Quare rubescunt montes sanguine occisorum, & valles defluunt quasi vinum in torculari? Ecce sicut calcantur in torculari uvæ, sic multiplicabitur occisorum in castris populorum; & non eis fortitudo coram me, & occidam eos in furore meo, & triturobo eos in ira mea, & conteram fortitudinem robustorum eorum coram me, & omnes sapientes eorum absorbebo. Quia dies ultionis coram me, & annus redemptionis populi mei pervenit. Simili modo vaticinium hoc explicavit Hugo Cardinalis in Commentario ad h. l. quia Idumæi, inquit, & Moabitæ de ipsorum Judæorum captivitate latati sunt, ideo hic eorum destructionem prædicit. Unde loquitur Prophetæ in persona Judaici populi, quærentis de Domini potentia, & eam admirantis, sub metaphora Viri bellatoris eade adversariorum maximis. Divi dicitur*

autem